

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

rømme, at det Resultat, der nu foreligger, er endogsaa meget værdifuldt.

Det viser sig, at den 30. Marts 1938 — altsaa gjort op lige til de Dage, vi nu oplever — er der indkommet til Ministeriet Andragender om Tilskud fra Staten i et Antal af 5 470, og de Andragender, som er bevilget, beløber sig til et samlet Beløb paa 3 575 549 Kr. Det vil sige, at man næsten har brugt hele det Beløb, som er stillet til Raadighed paa indeværende Aars Finanslov og for den Tid, der var tilbage af forrige Finansaar, nemlig et Tilskud paa 4 Mill. Kr. Man kan saaledes sikkert regne med, at der til Gennemførelse af dette Arbejde, baade i Laan og i Tilskud, er anvendt ca. 10—12 Mill. Kr., siden Loven blev gennemført i Fjor i Februar Maaned. Naar man saa ved, at der ikke skete noget nævneværdigt de første Maaneder, vil man se, at der er blevet en endog meget stærk Efterspørgsel efter Tilskuddene, og at der nu er meget god Gang i Arbejdet. Der er bevilget et Beløb paa 3 Mill. Kr. paa Finansloven for det Aar, vi paabegynder i Dag, og hvis det fortsætter, som det er begyndt, ser det ud til, at dette Beløb ikke vil strække til, og at man vil blive nødt til, hvis man vil fortsætte Arbejdet — det antager jeg, man vil fra alle Sider — senere paa Finansaaret at overveje, om man skal stille yderligere Beløb til Raadighed.

Ser man paa det Resultat, der er opnaaet i det forløbne Aar, og som navnlig er opnaaet i de sidste 3—4—5 Maaneder, vil man se, at der er opnaaet lige saa meget nu, som der gennemsnitligt er opnaaet i de 4 Aar, hvor vi havde Statslaan. I disse 4 Aar var der en Laangivning paa ca. 35 Mill. Kr., altsaa knap en halv Snes Millioner Kroner aarligt. I det Aar, der nu er gaaet, er der altsaa allerede beslagnagt et Beløb, der overstiger Gennemsnittet for de 4 Aar. Jeg synes derfor ikke, der er Anledning til nu at gaa bort fra det, som er gennemført, og som har vist sig at være en saadan Succes, som det faktisk er. Der er ingen Tvivl om, at saadan som det nu er paabegyndt, vil der være store Muligheder for en Fortsættelse, og jeg er endogsaa tilbøjelig til at tro, at hvis man nu begynder at drøfte i fuldt Alvor, om man ikke skal gaa tilbage til den gamle Ordning, skaber man kun Uro om det Arbejde, som der nu er saa god Gang i, saaledes som disse Tal viser. Det vil kun være til Skade for det gode Arbejde, som man fra alle Sider maa erkende opnaas gennem den Lovgivning, her er Tale om, hvis man nu skaber Uro

i Spørgsmaalet ved at kaste sig ud i Drøftelse af, om man skal gaa tilbage til den gamle Ordning.

Den nye Ordning kan fuldt ud tilfredsstille det, man kan kræve, og det er ogsaa ganske naturligt, for en Laangivning, som placeres forud for alle andre Prioriteter, har en saa sikker Placering, saa man ikke kan forstaa; hvis den ikke skulde kunne gennemføres ad privat Vej. Det har altsaa ogsaa vist sig at holde Stik, og jeg skal derfor med disse Bemærkninger fraraade, at man vedtager det foreliggende Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Elbæk-Jessen): Lovforslaget om Laan og Tilskud til Grundforbedring blev forelagt i dette høje Ting den 23. November 1937, det er altsaa godt 4 Maaneder siden. Ved denne Lejlighed blev det ret udførligt begrundet, hvorfor vi stillede Forslaget — det findes paa Sp. 1551 —, men da der er gaaet saa lang Tid siden Forelæggelsen, vil det sikkert være nødvendigt ganske kort at nævne de vigtigste Punkter.

Hele Lovgivningen om Grundforbedring er sat i Gang paa et Tidspunkt, hvor Arbejdsløsheden var stor, ogsaa i Landdistrikterne, det vil sige ved Stationsbyerne. For at skaffe Arbejde til de ledige Arbejdere blev der i 1933 vedtaget et af Regeringen forelagt Lovforslag, der stiller Midler til Raadighed til Laan og Tilskud til Grundforbedring. Derved skulde Jordejere med lave vandlidende Jorder tilskyndes til at lade foretage Afvanding ved Dræning eller andet Grundforbedringsarbejde til Kultivering af Jorderne. Gennem Aarene forud for 1933 var saadanne Arbejder udført i ret stor Udstrækning, naar man havde Raad til det, men Grundforbedringsloven gav altsaa en særlig Tilskyndelse til at fremme Arbejdet, og det blev fremmet i ret stor Udstrækning. Det var af Arbejderforsikringsraadet udregnet, at der henlaa saa store vandlidende Arealer, at det vilde koste ca. 90 Mill. Kr. at faa dem drænet.

I de følgende 3 Aar bevilgede Rigsdagen 35 Mill. Kr. af Statskassen til dette Formaal, og de blev brugt. Efter Loven gaves en Trediedel Tilskud til Arbejdsløsheden naar der til Arbejdets Udførelse anvendtes arbejdsløse, navnlig Familiefødre, og en Trediedel Tilskud til Drænrør. Derved blev Loven en Beskæftigelseslov af stor Betydning for Landarbejderne. Loven fik ogsaa stor Betydning for dem, der lod Grundforbedringsarbejder udføre, navnlig fordi der kunde faas Laan paa rimelige Vilkaar, og der derved kunde afvandes større samlede